

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar

SFS 2023:263

Publicerad
den 17 maj 2023

Utfärdad den 11 maj 2023

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 1, 1 a, 4, 5 och 7 §§ lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar ska ha följande lydelse.

1 § I denna lag finns bestämmelser som kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/782 av den 29 april 2021 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer (tågpassagerarförordningen),

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (fartygspassagerarförordningen), och

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (busspassagerarförordningen).

1 a §² Av 4 § lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter följer att artiklarna 8, 9.1 och 17–20 i tågpassagerarförordningen inte ska tillämpas på vissa trafik tjänster som annars skulle falla in under förordningens tillämpningsområde.

Av 3 a § järnvägstrafiklagen (2018:181) följer att tågpassagerarförordningen inte ska tillämpas på järnvägstrafik som uteslutande bedrivs för historiska ändamål eller turiständamål, med undantag för artiklarna 13 och 14.

4 § Skyldighet att lämna information föreskrivs för järnvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer, terminaloperatörer och hamnmyndigheter i

1. artiklarna 4, 6.3, 9, 11.3, 11.4, 12.2, 20.1, 20.4, 22, 28.3 och 30 i tågpassagerarförordningen,

2. artiklarna 8.5, 9.2–9.4, 10, 12.3, 13.3, 16, 22 och 23 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 10.2, 10.5, 11.2–11.5, 13.2, 14.5, 20, 24 och 25 i busspassagerarförordningen.

¹ Prop. 2022/23:72, bet. 2022/23:CU18, rskr. 2022/23:180.

² Senaste lydelse 2015:956.

Om information inte lämnas enligt någon av de bestämmelser som anges i första stycket, ska marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

5 §³ Andra skyldigheter än att lämna information föreskrivs för järnvägsföretag, biljettutfärdare, stationsförvaltare, researrangörer, transportörer, resebyråer och terminaloperatörer i

1. artiklarna 5, 11.1, 11.2, 11.4, 12.1, 20.3, 20.5, 21, 23, 24, 28.1, 28.2, 28.4 och 29 i tågpassagerarförordningen,

2. artiklarna 4, 7–8.4, 9.1, 10–13.2, 15.4 och 24 i fartygspassagerarförordningen, och

3. artiklarna 4, 8, 9, 10.1, 10.3, 10.4, 11.1, 13–15, 17.3, 26 och 27 i busspassagerarförordningen.

Den som inte fullgör en sådan skyldighet får åläggas att göra det. Åläggandet får förenas med vite. En talan om ett sådant åläggande väcks vid Patent- och marknadsdomstolen av Konsumentombudsmannen.

I ett tillsynsärende om en skyldighet som avses i första stycket tillämpas 42–45 a §§ marknadsföringslagen (2008:486) och det som i övrigt gäller enligt den lagen vid tillämpning av de bestämmelserna.

7 § Den myndighet som utövar tillsyn över fullgörandet av de skyldigheter som anges i artiklarna 6.4, 10, 26 och 27 i tågpassagerarförordningen, artikel 14 i fartygspassagerarförordningen och artikel 16.1 i busspassagerarförordningen får meddela de förelägganden som behövs för att bestämmelserna ska följas.

Ett sådant föreläggande får förenas med vite.

Denna lag träder i kraft den 7 juni 2023.

På regeringens vägnar

GUNNAR STRÖMMER

Mikael Hjort
(Justitiedepartementet)

³ Senaste lydelse 2016:231.